ПРОЛЄТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

CORNER PRITCHARD AVE. & McGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. —— Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РІК III. Ч. 93. СУБОТА, 19. ЛИСТОПАДА 1921. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, NOVEMBER 19th, 1921. No. 93. VOL. III.

The Prowincial Library City

Новинки.

КРОВАВІ ЗАВОРУШЕНЯ В ІНДІЇ.

Дві третини ворохобників убито або ранено.

ЛОНДОН, 16. листопада. — Кабель Райтера з Дельгі, в Індії, каже, що компанія війська, яка держить пост Пандіккад, звела завзятий бій з 2.000 моплягських ворохобників, які сильно атакували.

Дві третини бунтівників зістали убиті або ранені, як також убито одного британського офіцира і трох жовнірів а 34 жовнірів зістали ранені.

Звіти з инших операцій виявляють, що ворохобники уживають артилерії.

Здавлювали заворушенє страйкерів в Калькуті.

Урядово оповіщено, що підчас здавлюваня заворушеня в Калькуті, яким проводили страйкуючі трамваєві робітники, ранено 20 поліціянтів, включаючи британського комісара поліції.

Кількох ворохобників зістали ранені. Стрілянини не було.

Великий бій між повстанцями і військом.

МАДРАС, Індія, 15. листопада. — Депеші з Калікут доносять про великий бій між ворохобниками і правительственними військами коло мошеї Канара в Ваякад, де були вибухли попередно заворушеня. Один офіцир і 12 жовнірів зістали ранені. Панує увірене, що ворохобники понесли численні втрати.

Проголосили воєнний стан в майнерськім окрузі.

ДЕНВЕР, Колерейдо, 16. листопада. — В повіті Гуерфано, де завтра виходить на страйк 3.500 майнерів на знак протесту проти зниженя платні о 30 процент, проголошено нині воєнний стан, який обнимає 11 копалень, що належать до "Colorado Fuel and Iron Co."

Шериф заявив, що він не зможе самий справити ся з загрожуючим положенем і звернув ся о поміч до військових властий.

Польща готовить новий напад на радянські републики.

МОСКВА, 14. листопада. — Лев Троцький видав проклямацію до Червоної Армії, в якій заявляє, що польський генеральний штаб стараєть ся викликати нову війну з Росією. Троцький заявляє однак, що напевно не знати, чи Польща розпічне наступ вже сеї зими, чи доперва на весну, однак Червона Армія має намір подвоїти свою працю щодо воєнних проготовань, щоби війна не заскочила державу неприготованою.

Ірляндські соціялісти за приступленем до III. Інтернаціоналу.

Недавно зорґанізована Ірляндська Соціялістична Партія звернулась в своїм офіціяльнім органі до робітників Ірляндії з маніфестом, закликаючи їх до активного соціялістичного руху, до державного перевороту і до встановленя робітничої републики.

Партія просить приняти її до III. Інтернаціоналу.

З ВАШІНҐТОНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Предложенє американської делеґації.

ВАШІНҐТОН, 14. листопада. На першім засіданю конференції в справі розоруженя Гюз предложив в імени американської делеґації слідуючий проєкт на розоруженє держав:

Негайне знищенє 66 англійських, американських і японських воєнних кораблів поємности 1,900.000 тон.

В три місяці після підписаня угоди воєнні фльоти тих країв складали би ся з такого числа дреднавтів: Англія — 22 (поємности 500.000 тон), Злучені Держави — 18 (поємн. 500.000 тон), Японія 10 дреднавтів (поємн. 300.000 тон). Величина дреднавта обмежена до поємности 35.000 тон.

Число инших воєнних кораблів має бути обмежене як слідує: Злучені Держави до 450.000, Англія — 450.000 і Японія — 250.000 тон.

Число підводних лодок має бути обмежене як слідує: В Англії і Злучених Державах до 90.000 тон, в Японії до 50.000 тон.

Радек про вашінґтонську конференцію.

РИҐА, 12. листопада. — Який є погляд Совітської Росії на конференцію в справі розоруженя, яка розпочинаєть ся нині у Вашінґтоні, вказує стаття в московській "Правді", написана Карлом Радеком. Радек заявляє, що конференція зовсім не має на меті дискутувати над розоруженєм, але буде мати на меті нове перегруповане світових сил для "дальшого розділу добичий війни".

"Хоч Росія не буде заступлена на конференції, то справа Росії буде одним з найважнійших предметів диксусії", заявляє Радек. "Нема сумніву, що аліянти будуть стреміти до утвореня спільного фронту проти Росії, стараючи ся вже непеpед вирішити, що має бути предметом дискусії на случай, коли-б їй прийшло ся остаточно розпочати переговори з совітським правительством".

Радек повторив також попередну заяву совітського правительства, що всякі справи відносно Росії, вирішені конференцією без її співучасти, будуть уважати ся для Росії за необовязуючі.

Кажуть, що Дебс буде освободжений.

ВАШІНҐТОН. — Тут говорять, що Юджін В. Дебс, соціялістичний провідник, який відсиджує тепер 10-літний речинець у федеральнім карнім заведеню в Атлента за нарушенє поборових законів, буде випущений небавом наслідком уласкавленя президентом.

Кажуть, що з Дебсом буде випушено також 150 инших політичних вязнів, засуджених за нарушенє виданих на воєнний час законів.

Обєднанє італійських соціялістів.

На соціялістичнім конґресі в Медіоляні ухвалено обєднати всі соціялістичні фракції для спільної праці.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Переговори України з Туреччиною.

МОСКВА, 7. листопада. — Українське радянське правительство іменувало головного команданта Червоної Армії України, ґен. Фрунзе-Михайлова, уповноваженим вести переговори з турецькими націоналістами.

Ґен. Фрунзе-Михайлів находить ся вже в дорозі до Ангори, де має заключити з правительством турецьких націоналістів договір, подібний до договору, підписаного дня 16. марта в Москві між правительствами Совітської Росії і турецьких націоналістів.

Конвенція Радянської України з Туреччиною

Камянецька "Червона Правда" доносить, що дня 17. вересня між Радянською Україною і Туреччиною підписано конвенцію про репатріяцію полонених та інтернованих. З української сторони акт підписав Ю. Коцюбинський, а з турецької Ала Фуад паша.

Освободженє Голубовича і инших есерів.

Харків, 20. жовтня. — Президія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету рішила освободити з вязниці бувшого премієра Всеволода Голубовича і инших українських соціялістів революціонерів, засуджених в цвітни сего року, і приділити їх до праці, кождого відповідно до його фаху: Голубовича — у Всеукраїнську Раду Народного Господарства, Лизановського — у Вукоспілку, Чесина — в редакцію часописи "Вісти"; Петренка, в виду його хороби, зовсім звільнено.

(Голубович, Лизановський і инші члени послідного кабінету за часів Центральної Ради були суджені перед революційним трибуналом за їх боротьбу проти радянської влади. Трибунал признав їх винними і засудив головних провідників на десять років вязниці, зменшуючи рівночасно кару з 10 років на 5 з нагоди амнестії, проголошеної з днем 1. мая.).

Повстанє в Югославії прибирає грізні розміри.

РИМ, 12. листопада. — Послідні вісти з Дураццо доносять, що повстанє в Чорногорі, де чорногорські повстанці під проводом Марковіча проголосили независимість Радянської Чорногори, прибирає щораз грізнійші розміри. Ходять слухи, що югославське правительство було приневолене евакувати Альбанію і кинути свої війська проти повстанців в Чорногорі. Югославське правительство находить ся в дуже критичнім положеню. Кождої хвилї треба надіяти ся подібного повстаня в Хорватії і Країні, де вже від довшого часу йде підпольна робота в цїли поваленя сербського пановання. Правительство завело дуже строгу цензуру і скріпило ґарнізони по містах Хорватії і Країни.

Втратять горожанство.

МОСКВА, 7. листопада. — Російська рада народних комісарів оповістила, що всі Росіяни, які находять ся за границею через пять років, втратять своє горожанство, наколи до 1. марта 1922 не постарають ся о пашпорти.

БОЛЬШЕВИКИ І СХІД.

Вплив совітського правительства на Сході зростає.

МОСКВА. — В ґазеті "Правда" появилась статя Чічеріна про зріст приятельських відносин між Росією і східними народами. В статі відмічаєть ся постійний зріст впливу совітської републики.

Говорячи про теперішний сильний націоналістичний рух східних народів за своє освободженє і економічну самостійність, Чічерін заявляє, що проявляємо зі сторони Росії співчуваюче відношенє до таких стремлїнь веде до все більшого зближеня з Близьким Сходом.

В своїм огляді Чічерін приходить до заключеня, що Анґлія потерпіла на Близькім Сході цілий ряд невдач; місія Генрі Добса вернулась з Афганістану з порожними руками; в Персії провалив ся цілий ряд міністеріяльних кабінетів, прихильних до Англії; англійські офіцири в перській армії зістали увільнені зі служби, а анґлійський фінансовий дорадник примушений був опустити край.

Між Росією, Туреччиною, Афганістаном, Бухарою і Персією заключено дипльоматичні договори і відносини між совітською републикою і вичисленими краями стають щораз близшими.

Дальше говорить ся про відносини між Росією, Китаєм і Японією і статя кінчить ся такими словами:

"Куди-б ми не подивились в Азії, — всюди замічаємо розвиток сильного руху в користь встановленя близьких приятельських відносин між Совітською Росією і всіми східними народами".

Конференція східних народів в Іркуцку.

КОПЕНГАҐА, 13. листопада. — Сюди доносять, що російське совітське правительство, невдоволене з того, що президент Гардінґ не запросив його представників на конференцію в справі розоруженя в Вашінґтоні, вислало запросини до Китаю, Японії, Кореї, Сіяму і Індії, щоби вони вислали негайно своїх представників на мирову конференцію, яка відбудеть ся в Іркуцку. Японські і китайські делеґати находять ся вже в дорозі до Іркуцка.

Совіти на переговорах з Японією в справі Сибіру.

МОСКВА, 6. листопада. — Обговорюючи поступ совітського правительства в переговорах в справах Близького і Далекого Сходу, совітський міністер заграничних справ Чічерін оповістив вчера, що Японія, на домаганє Далеко-Східної Републики, згодила ся на участь Совітів в переговорах, які ведуть ся в Дайрені над сибірськими справами.

Представником російського правительства назначено Мархлевського, визначного провідника польських комуністів. Він виїхав вже до Дайрену.

Переговори з Монголією.

РИҐА, 6. листопада. — Совітський міністер заграничних справ Чічерін оповістив, що 26. жовтня зачали ся в Москві переговори між совітським правительством і представниками нового монґольського правительства в справі навязаня формальних дипльоматичних зносин з революційним правительством в Урзі, яке співділає з Далеко-Східною Републикою.

Кілько Росія довгує Франції?

ПАРИЖ, 12. листопада. — Комісія для охорони французьких інтересів в Росії заявила на днях, що Франція позичила Росії 15,351,728,650 франків. З сеї суми 11,351,728,650 франків припадає на довг затягнений перед війною, а 4,000,000,000 франків позичених Росії в часі війни. Ся сума не включає ще утрати на 7,000,000,000 франків майна французьких підприємців, яке совітське правительство сконфіскувало на власність держави.

Аліянти добачують підступ в пропозиції большевиків.

ПАРИЖ, 14. листопада. — Аліянтські політики добачують підступ в останній ноті російського совітського правительства, в якій воно заявило готовість заплатити царські довги з перед 1914 р. В ноті говорить ся іменно, що "совітське правительство признає претенсії антанти, але і на оборот, воно поставить до неї свої претенсії".

Претенсії совітського правительства будуть обіймати шкоди, заподіяні контрреволюційними наступами на Росію, яким пособляли Франція, Японія, Англія і Злучені Держави, даючи контрреволюціонерам оружну і фінансову поміч.

Найбільші претенсії совітського правительства будуть до Франції за знищенє, вчиненє на Україні підчас наступу ґен. Денікіна. Японія буде відповідальна за знищеня, які поробили Колчак, Семенов і инші провідники контрреволюції на Сибірі.

З достовірних жерел доносять, що ті претенсії будуть що найменше в такій висоті, що вони покриють претенсії аліянтів до совітського правительства.

Совітське правительство стоїть на становищі, що з огляду на те, що аліянти ніколи не проголошували війни проти Росії, вони є вповні відповідальні за зроблені ними шкоди.

Не улягає найменшому сумнівови, що поставленє своїх претенсій до аліянтів є головною основою пляну совітського правительства в його останній оферті відносно давних довгів.

Четвертий Зїзд Рос. Комуністичного Союза Молоді.

Дня 28. вересня відбуло ся в Москві послідне засіданє Червоного Всеросійського Зїзду Комуністичної Молоді, на якім потверджено внесенє секцій, почім зїзд приступив до голосованя над резолюціями, поставленими референтами. Після сего слідував вибір членів Центрального Комітету Російського Комуністичного Союза Молоді.

До комітету вибрано слідуючих 19 членів: Шацкін, Ігнат (робітник), Куделя, член Викон. Комітету Комінтерна Молоді, Цехін (селянин), Чаплін (робітник), Засимів (селянин), Смородін, член петроградської організації Р.К.С.М., Плясунов (робітник), Гільчаков, член сибірського бюра Союза Молоді, Цитович (інтеліґент), Файґін (інтеліґент), Васютін (робітник), представник Українського Союза Комуністичної Молоді, Каканов (інтеліґент), представник Білоруського Союза Комуністичної Молоді, Павлович (робітник), Баташев (робітник), Белоусов (робітник), Ястржембський (робітник), Делюсін (робітник), Федотов (робітник), член обласного комітету Союза Комун. Молоді Татарської Републики.

Тов. Петровський виголосив привіт від командних курсів Червоної Армії, на які учащає стара революційна молодь, яка була іспитована і зорґанізована під прапором Російського Комуністичного Союза Молоді. Свою промову закінчив тов. Петровський словами Лібкнехта, що революційна молодь є яркою полумінею в горіючій всесвітній революції.

Четвертий Зїзд Р.К.С.М. скінчив ся відспіванем "Інтернаціоналу".

Робітничі факультети в Росії.

На протягу двох з половиною років засновано в Совітській Росії 70 робітничих факультетів, на яких слухало лекцій та училось 40.000 слухачів. На факультети робітників, здебільшого чорноробів, висилали професійні спілки. Тепер йде горячкова праця над організацією дальших робітничих факультетів. В найблизшому вже році буде на робітничих факультетах учитись що найменше 100.000 робітників. На сих факультетах відкидають ся рішучо всякі перестарілі методи навчаня, тут наука йде в тіснім контакті з житєм Радянських Републик.

Знанє, яке дотепер було тільки знарядєм в руках буржуазії, тепер, як бачимо, стає в дійсности загальним добром усього робочого люду.

Виданє 90,000.000 шкільних підручників.

В Петрограді в короткому часі буде приступлено до виданя 90,000.000 ріжних шкільних підручників для шкіл першого та другого степеня, як також і для висших шкіл.

Болгарські міністри в страху.

Премієр болгарських міністрів Стамбулійський в розмові з американськими журналістами заявив, що балканським державам грозить небезпека з боку комуністичної Росії, яка намагаєть ся викликати революцію на Балкані. Стамбулійський потвердив, що тепер ведуть ся переговори в цїли боротьби з комуністичною пропаґандою.

Зміст чесько-польського договору.

"Lidove Noviny" доносять, що договір між Чехословаччиною а Польщею обнимає 6 точок: 1) обі сторони зобовязують ся зберігати версальський і санжерменський договір; 2) в разі нападу третої держави оголошують обі держави невтральність; 3) Польща заявляє свою безінтересовність в справах чехословацьких меж; 4) Чехословаччина оголошує безінтересовність в справах границь Польщі; 5) Польща ґарантує Чехії транзіт до Росії, Чехословаччина Польщі транзіт до Австрії; 6) в разі якого непорозуміня обі сторони піддадуть предмет спору під розємний суд; 7) обі сторони зобовязують ся не заключати договорів суперечних повищим точкам.

Земельна реформа в Румунії в користь дідичів.

БУДАПЕШТ. — Правительство ґен. Авареску розголосило було по цілім світі свою аграрну програму, на підставі котрої земля мала бути віддана в ужитє селян.

Як тепер показуєть ся, ціла аграрна реформа була зроблена в користь румунських дідичів. Дідичам виплачує правительство велике відшкодованє.

Землю вправді розділено поміж селян, але лише в тих околицях, де вона є лиха. Селяни не приймають сеї землї. В околицях, де земля є добра, вона остає дальше в руках дідичів.

ПРОПАҐАНДОВИЙ МІТІНҐ.

Заходом Робітничого Союза міста Вінніпеґу відбудеть ся в неділю, дня 20. листопада, о год. 2.30 пополудни в Укр. Робітничім Домі

ПРОПАҐАНДОВИЙ МІТІНҐ.

На мітінґу будуть промовляти тт. М. Попович, Б. Девяткін і Й. Пенер.

Приходіть всі! Приходіть громадно!

МІТІНҐИ, КОНЦЕРТИ І ПРЕДСТАВЛЕНЯ

СЕНЗАЦІЙНА ДРАМА!

Драматично-Співацький Кружок Укр. Робітничого Дому

відіграє

В СУБОТУ, 19. ЛИСТОПАДА, В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ

славну драму в 5-ох діях, з шахтярського житя, С. Черкасенка, п. н.:

"ХУРТОВИНА"

Товариші робітники! Висше згаданий Кружок Укр. Робітничого Дому, не зважаючи на великі кошта в звязи з виставленем так трудної штуки, дає змогу побачити сю штуку кождому, хто не мав нагоди бачити її в минувшім сезоні. — В виставі бере участь около 50 осіб.

КУРТИНА ПІДНОСИТЬ СЯ ТОЧНО О ГОД. 8-ій ВЕЧ.

Ціни місць: 50, 35 і 25 центів.

В суботу, 26-го листопада, згаданий Кружок відіграє загально відому драму зі співами і танцями, І. Тобилевича, п. н.: **"БЕЗТАЛАННА".**

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year $4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
часопись для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стоваришенє "Українських Робітничих Вістий".
Передплата на рік $4.00
Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ВОСКРЕСЕНІЄ ІЗ МЕРТВИХ І ПАКИ СМЕРТЬ.

В українських ґазетах в Европі появилась недавно новинка, що Винниченко виступив з комуністичної партії.

— А то в якій такій комуністичній партії він був? — запитає себе не один свідомий робітник, прочитавши таку новинку. Чи не в тій, що постачала контрреволюційний матеріял для джерсейситської "Свободи", вінніпеґського "Укр. Голосу" та иншої чорносотенної преси в Канаді і Америці? А єсли і в сій тож вона і так давно вже віддала контрреволюційному богови свою від закордонного комунізму душу?

О, ні! Душа ґрупи від закордонного комунізму так зразу не вмирає. Вона, так як душа тої дитини, про яку оповідаєть ся в старинних народних переказах, що умерла неохрещена.

"Умерла маленька дитина неохрещена і не пішла її душа до раю, а літає по божому світі і скиглить, поки хто не кине її хрестика, без якого її до раю не пускають. Так вона літає 70 днів. А єсли за той час не випросить ні у кого хрестика, то йде до..."

Ліпше і не казати, куди вона йде.

Не принята до жадної комуністичної партії на Україні, українська ґрупа від закордонного комунізму, яка складалась з півтора членів з половиною і одного паламара, умерла неохрещеною, з проклятєм і лайкою на устах на адресу тих, що не хотіли кинути її "спасительного" хрестика.

А скільки вона накричала ся. Та щей не сама: "Укр. Голос", "Свобода" і инша чорносотенна братія її ревно помагала. І не дивлячись на всі свої стараня утриматись при житю, ґрупа разом з своїм органом "Новою Добою" відійшла 19. марта 1921 р. в тьму кромішню, пообіцявши, що через два тижні еще раз вернеть ся . . . за "хрестиком".

Однак замість двох тижнів пройшло ні більше ні менше як сім місяців і два тижні, коли змогла появити ся знова на контрреволюційнім горизонті "Нова Доба", вона-ж і "ґрупа", і появити ся лише для того, щоби сказати, що таки йде назад туди, де чути контрреволюційний "смрад і скрежет зубов".

Може-б була і не воскресла ся славна компанія від закордонного комунізму, але спонукала її до сего заява Центр. Комітету Української Комуністичної Партії на Україні до Ш. Інтернаціоналу, в котрій то заяві Центр. Ком. У. К. П. зрікаєть ся всякого посвояченя з мужами в штанах а цілу їх діяльність називає контрреволюційною.

Від тої заяви мужам в штанах кости в контрреволюційнім гробі перевернулись і вони воскресли, видали еще одно число "Нової Доби", на сторінках котрого опльовують своєю контрреволюційною слиною тих, статі котрих передруковували на передодні своєї першої смерти.

Всім читачам робітничих часописий відомо, з якою помпою виїзджав покаявший ся Винниченко з Відня на Радянську Україну і як він кликав за собою всю "клясово-несвідому" інтеліґенцію. Відомо також, як він вернув назад "розчарований", прибитий і почав наново перепокутувати перед тою самою інтеліґенцією свої гріхи "вольні і невольні".

Про се говорити, повторяти те, що вже так много раз коментувало ся на сторінках ріжних ґазет, буде тут злишним. Ми хочемо лише зазначити, як низько упали сї славні мужі в штанах і як велика була їх "чесність з собою" в той час, коли вони висилали на Україну свого духового провідника, Винниченка.

Відповідаючи в спеціяльно для того виданім 13 числі "Нової Доби" на заяву і лист Ц.К. У.К.П. мужі в штанах роблять досить цікаві "разоблачения". Насамперед в довжезній заяві ґрупи "в трох лицях" говорить ся, що Винниченко зовсім не їхав на Україну з тою цілию, про яку він писав до "клясово-несвідомої" інтеліґенції за кордоном, а їздив просто з цілию "зорієнтувати ся".

Винниченкови, як "практичному політикови", не треба було, як то кажуть, тикати пальця в зуби. Він на большевицькій політиці на Україні "зорієнтував ся" скоро лише прибув до Петрограду, де його не було зустрінуто після українсько-національних законів — церковним дзвоном. Він вже в Петрограді побачив, що на Україні влада "окупаційна" і заздалегідь приготовив себе на смерть.

Ось лише послухайте, що каже Винниченко, а потверджує Паламар, в послїднім (в буквальнім значіню того слова) числі "Нової Доби":

"Переконавшись, що Російська Ком. Партія не змінить своєї кольоніяльно-окупаційної політики на Україні, бачучи, що нема абсолютно-ніяких способів протесту проти сеї контрреволюційної політики, т. Винниченко запропонував Ц.К. У.К.П. зробити демонстрацію проти сеї політики. Для сього він згоджував ся віддати себе на смерть, себ-то, зробивши відповідні заяви як Московському Урядови, так і соціялістичним і комуністичним партіям за кордоном, розяснивши причини і ціль (дійсна радянська влада, дійсна соц. революція) виступу, робити озброєну демонстрацію по всій Україні, цілком свідомо приготувавшись до того, що його буде убито або в сутичці з окупаційними військами або підісланими рос. комуністами убійцями, але знаючи, що його смерть послужить зміцненю непримиримости з злочинною політикою Р.К.П."

Себто, короткими словами сказавши, Винниченко готовий був спровокувати убійство себе самого, лише щоби очернити радянську владу на Україні і прислужитись світовій контрреволюції, заставивши убійством власної персуни, як відомого письменника, заговорити "культурний" світ про "варварства" большевиків на Україні. Ради сего Винниченко готовий був дати себе убити "підісланими рос. комуністами". Жаль тільки, що "чесний з собою" муж від закордонного комунізму не міг знайти тих, що виконали-б ролю "підісланих рос. комуністів", бо ті, котрим він пропонував се зробити, не тільки від сего відмовили ся, але еще... Та нехай сам Винниченко скаже:

"Одначе знаючи етичні методи членів Ц.К. У.К.П., т. Винниченко був змушений нагадати їм дійсну ціль і характер своєї пропозиції, побоюючись, що вони в якихось своїх інтересах можуть використувати сей факт, перекрутивши його. На жаль, т. Винниченко не помилив ся: члени Ц.К. У.К.П. зробили донос на його окупаційній руській владі, виставивши його як "махновця", а його прихильників на Україні поставивши сим під загрозу розстрілу".

Цікаво, чому "Нова Доба", яка устами Винниченка робить такі цікаві розкритя, не сказала, з якого контрреволюційного табору походять ті "прихильники" Винниченка, яких Центральний Комітет Укр. Ком Партії поставив своїм "доносом" "під загрозу розстрілу". До сего часу ми чули від мужів, що найбільшими їхніми прихильниками на Україні є якраз укапісти, за якими вони так розпадали ся в передісторичній "Новій Добі", уважаючи себе за кордоном частиною того тіла, що на Україні звало ся "укапістами".

Однак, як видно з наведеного уривку з заяви Винниченка, потвердженої Паламарем, навіть ті, котрих мужі уважали приятелями, не піддали ся на провокацію супроти радянської влади і не захотіли зробити з Винниченка "мученика" за "дійсну радянську владу, дійсну соціяльну революцію" і Винниченко з того жалю та розпуки "виступив з комуністичної партії" і кинув ся в обійми гетманця Богдана Лепкого.

Для такого голосного, але бридкого хляпу не варто було воскресати-хочби навіть і на один тільки день.

Попри заяву Винниченка-Паламара, наче неумисно, нехотячи виступив в "Новій Добі" і Левинський. Він з гори заявляє, що "мігби спокійно не забирати голосу в сьому числі "Нової Доби", але на него дуже зі всїх сторін нападають (готові еще штани здерти). Крім того, — "нам приходить ся зробити порахунок із своєю власною політичною совістю", — каже Левинський.

"Сей порахунок ми повинні випередити короткими і загальними увагами про політику, як ми її розуміємо. Се потрібно, бо політика Ґрупи була справді для декого незрозумілою".

Та замість "коротких загальних уваг", муж Левинський росписав ся на цілих дві сторонї, де замість "зробити порахунок з власною політичною совістю" (що, розуміеть ся, не зашкодило-б), він роздирає штан... чи то пак ризи від закордонного комунізму над послїднім іздиханієм ґрупи і кидає громами на тих, що не хотіли зрозуміти їх політики, хоч їх тої політики учив не хто инший, лише самий Драгоманов.

Нещасний муж, щоби оправдати свою "політичну совість", примушений був мандрувати аж до Кіргізії. На Україні, як видно, не лишилось ні одного приятеля, навіть між укапістами, на котрого можна було-б покликатись. Всї вони "зрадили закордонному комунізмови" і "продали шпаґу" большевикам. Був один Василь Шахрай, але і того "московські большевики вислали на Кавказ, а московські денікінці убили". Навіть книжку Шахрая "До хвилї" "сконфісковано і наклад знищено".

Так репетує Левинський на двох сторонах "Нової Доби". Не знаємо, що там стало ся з Шахраєм, чи він жиє чи убитий денікінцями чи петлюрівськими бандами, але його "сконфісковану" большевиками книжку "До хвилї" редакція "Укр. Роб. Вістий" недавно отримала з України.

Полишили і відхрестились від мужів всї ті, на кого вони покликались за часів свого істнованя в старім завіті: Речицький, Ю. Мазуренко, В. Мазуренко і инші і прийшло ся Левинському шукати "фактів" для оправданя своєї політичної совісти аж в Киргізії. Там він найшов "копію реферата" бувшого комісара Кіргізії і для очищеня "своєї совісти" наводить з неї найбільш "сильні словечка". Шкода лише, що і ті "факти" старі і на копито закордонного комунізму їх не натягнеш, бо тріщать по всїх швах.

На закінчене "порахунку із своєю політичною совістю", муж Левинський поіменно перечислив всїх тих, що виеміґрували з закордонної ґрупи, чи не могли зрозуміти, що "народність, се понятє не політичне, а духове", і пішли служити большевикам. А сам, потапаючи в контрреволюційному багні, розпучливо крикнув їм на вздогін: "Vorwarts Canaille".

Не знаємо тільки, на якім контрреволюційнім багні "уготоване" йому місце "упокоєнія": чи на лоні Скоропадського, чи Василя Вишиваного, чи у варшавській "Трибуні разом з поетичним новодобістським "комуністом" Стахом.

Як-би там хто не говорив, але даремно Левинський розплакав ся, що ніхто не зрозумів їх закордонного комунізму... Хіба він з такими людцями, які сидять при американській "Свободі" та вінніпеґськім "Українськім Голосї" зовсім не числить ся? Бо єсли наоборот, то йому не пришлоб ся плакати. Для тих людців "комунізм" закордонної трійці: Винниченка, Левинського і Паламара був дуже добре зрозумілий.

Передвчасно умерли! Ні свободячо-католицькі, ні греко-асірійські хрестики не спасли їх "закордонного комунізму".

Волинець.

СТИДАЮТЬ СЯ ТОГО, ЧОГО БОРОНЯТЬ.

Читачам нашої ґазети відомо те, що "Український Голос" оправдував минувшого року Петлюру за запродане ним шляхоцькій Польщі Східної Галичини та инших українських земель. Читачам відомо також, що коли Петлюра повів минувшого року польські білоґвардійські банди на Україну, які нищили її огнем і мечем, а в Київі зривали навіть водопроводи та старинні собори, то "Український Голос" ті страшні злочини польських білоґвардійців на Україні промовчував, а натомість писав редакційні статі про погнилі бараболї.

Та ось і сего року вибухла знов польсько-петлюрівська авантура. І чи знаєте, читачу, як до неї відніс ся "Український Голос"? Послухайте.

В статі "Нерозумна суперечка", поміщеній в послїднім числі "У. Г." (з 16. листопада), читаємо між иншим ось які брехні і злодійські викрути в обороні Петлюри і його покровительки шляхоцької Польщі з приводу недавної польсько-петлюрівської авантури:

"Недавно розголосили телеґрами з Варшави, що ніби то з нагоди **теперішного повстаня на Україні** богато Галичан переходить через Збруч і стає Москалям до помочі проти **українських повстанців".**

"Польща на стільки знехтувала свої зобовязаня супроти Петлюри, що минувшого місяця (8. жовтня) спеціяльною умовою з представником совітської Росії Караханом зобовязала ся вигнати Петлюру за границю польської держави і, як виглядає, не змогла формально виконати сего зобовязаня тільки тому, що **Петлюра втік з Польщі до Румунії, або може й перекрав ся прямо через Збруч на Україну".**

Знаєте кілько тут є свідомої чорної брехні лише на те, щоби закрити дійсний стан річи і оборонити Петлюру? Треба бути до крайности підляком, щоби відважити ся на таку нахабну брехню.

Петлюрівські відділи, **уоружені і виеквіповані в Польщі** та переправлені **з Галичини** через Збруч на Радянську Україну — "Український Голос" називає "українськими повстанцями" в тім розуміню, що вони ні звідки не прийшли а в себе дома, на Поділю, повстали проти радянської власти .

Дальше "Укр. Голос" каже, що "Петлюра втік з Польщі до Румунії, або може й перекрав ся прямо через Збруч на Україну".

По перше — Петлюра не потребував втікати з Польщі нікуди, бож та сама Польща тримала його цілий час на своїм хлїбі, а навіть давала йому гроші на орґанізоване бандитизму на Україні. Дальше — Петлюрові "генерали" і "полковники" по таборах полонених складають свої чолобитні Пілсудскому з нагоди того, що його Федак не застрілив, а самого Федака осуджують як злочинця. Отже, значить, відносять ся до Пілсудского як до свого хлїбодавця. Також крім всего иншого, офіціяльний орган Петлюри "Укр. Трибуна" виходить нїгде инде лише у Варшаві. Чи се все свідчить, що Петлюра аж мав би втікати з шляхоцької Польщі?

Але припустім на хвильку, що Петлюра дійсно втік з Польщі. Але нехай "Укр. Голос" буде такий мудрий і пояснить, **в який спосіб** могли **інтерновані в Польщі** петлюрівські "козаки" взяти ся **в Галичині над Збручем?** І то появили ся вони там не голіруч, а **узброєними** і готовими до бою.

Чи й вони всї повтікали з таборів, як Петлюра? А як втікали, то як? Пішки, чи возами, чи автомобілями, чи зелїзничею?

Ану, поясніть се, пане редакторе "Укр. Голосу", коли ви так все файно представляєте — хочете і Петлюру героєм зробити і не хочете сказати, що він є шляхоцьким пахолком і був висланий на Україну самими польськими панами. Бо ми смертельники ніяк таки не можемо второпати, як босі і голодні люди по концентраційних таборах в Польщі — могли опинити ся без помочі польського правительства узброєними над Збручем в Галичині.

Ми поминаємо вже те, що в телеґрамах таки з самої Варшави говорило ся, що совітське посольство у Варшаві виразно заявляло, що петлюрівські відділи переходили **з Галичини** на Радянську Україну **при повнім співділаню польських військових і зелїзнодорожних властий.** Що на Радянську Україну напали **з Галичини узброєні петлюрівські відділи,** а не зробили повстаня українські повстанці на самій Україні, як се в живі очи **бреше** "Укр. Голос", ми на доказ сего наведемо ще й слова людий з над Збруча, які на власні очи бачили, як **приготовляли ся петлюрівці в Галичині** до нападу на Радянську Україну.

Уривок з листа, писаного дня 12. жовтня с. р. в селї Сокиринцях, ґусятинського повіту, над Збручем, який був поміщений в минувшім числї "Укр. Роб. Вістий", звучить так:

"Петлюра мобілїзує велику армію. Повно війська в нашім селї Сокиринцях. Люди говорять, що се військо має в скорім часї воювати проти большевиків . . . Коби як найскорше воно забрало ся з нашого села, бо маємо з ним богато клопоту".

А знова один товариш в Вінніпеґу отримав від свого брата, семінаріяльного матуриста, лист з Копичинець, датований 28. жовтня, в котрім між иншим читаємо:

"Нині знова справа тут дещо иначе готова представляти ся. **Над Збручем готово прийти з дня на день знова до оружної акції петлюрівців з большевиками.** Справа ся покищо **таємна,** однак сам здоровий розум каже так догадувати ся, **бо тут в Галичині понад Збручем по селах є маса петлюрівців, які очікують яких то наказів з висше — щоби в даний момент переступити Збруч і кинути ся на радянські війська.** Годі тому то й вгадати завтрішне істноване спокою . . . **Та сама справа представляєть ся і в Румунії.** Думаю, що Ти далеко краще поінформований в сих справах, **бо тутешна преса нічого не говорить ізза цензури".**

Обидва листи, з котрих взято повисші цитати, були в нашій редакції і нема найменшого сумніву що до правдивости наведених слів. Нікому-ж не було-б інтересу писати чомусь брехню.

Отже стає ясним як на долони, що нову петлюрівську авантуру проти селян і робітників Радянської України підготовила сама шляхоцька Польща. Вона навіть **заборонила** пресі писати про приготованя петлюрівців до нападу на Україну, як про се виразно говорять послїдні слова з другого листа.

І в такім разї, мусимо ще раз повторити, чорною брехнею є писане "Укр. Голосу", що немов-би то українські повстанці на самій Україні повстали проти радянської влади, а не узброєні Польщею і вислані нею петлюрівські полонені напали **з Галичини** на Радянську Україну, та що Петлюра втік з Польщі, бо його мали звідтам вигнати.

Такою нахабною брехнею і злодійськими викрутами "Український Голос" хоче відлучити Петлюру від шляхоцької Польщі, яка в нечуваний спосіб знущаєть ся над українським населенєм Східної Галичини. "Укр. Голос" хоче за всяку ціну оправдати Петлюру, який тепер не є нічим иншим, лише наймитом, пахолком у польських панів.

Але коли "Укр. Голос" оправдує Петлюру, то тимсамим він оправдує і його рабське вислугуване ся шляхоцькій Польщі, тимсамим він одобряє все те, що Петлюра і польські пани роблять. Тимсамим він і одобряє й те, що Петлюра не лише віддав був шляхоцькій Польщі Східну Галичину і инші українські землї, але що він і проливав минувшого року кров таки українських молодців за те, щоби та Східна Галичина остала при Польщі.

Від того всего "Укр. Голос" ніяк не відпекаєть ся. Доки він оправдує Петлюру і одобряє всї його народні злочини, доти він є тимсамим і за тим всім, що робить шляхоцька Польща в Східній Галичині, бо всї польсько-шляхоцькі злочини в Сх. Галичині одобряє Петлюра, бо він самий причинив ся минувшого року до того, що ті злочини там тепер творять ся.

І тому "Укр. Гол." не повинен стидати ся своєї польсько-петлюрівської орієнтації, але коли уважає її за раціональну, повинен її **явно** обороняти. Відпекувати ся від того, що є на душі і що робить ся на ділї — потрафить лише послїдний трус.

Тому не ховайте, петлюрівські куропатви, своїх дзюбів в стерню, — вас і так всї бачуть.

Чому самі себе стидаєте ся?

В.

КУРКУЛЯЧІ ТИПИ.

— І що йому примандюрило ся писати про куркулїв, — скаже може дехто, прочитавши сей наголовок.

— А чому-ж би менї про них і не писати, — відповім я. Били-ж мене царські стражники нагаями, завдяки услужливости куркулїв, ой, та щей як били. Щей тепер мороз піде поза скіру як згадаю.

А Радянська Україна, незаможні селяни мало терплять тепер від куркулячої породи?

Пригадую собі гладку пику Федя, волосного старшини... Богач, старшиною служить більше ізза гонору. Живцем чоловікови в душу лїзе перед очима і за нюх табаки продасть поза очи.

На волосних ділах розуміеть ся так, як гуска на астрономії.

Памятаю вибори до першої державної Думи. Волосний сход. Людий зїхалось з 13 сіл. Вибирають до повітового міста виборців, в повіті вибирають кандидатів до ґубернії, а в ґубернії вибирають вже послів. Пересївають, сміяли ся селяни.

Перед волостю повно людий. На ґанку показуеть ся прилизана пика старшини, з медалею на грудях, з жовтим ланцушком довкола шиї. Глупо по телячому усміхаєть ся. Зза него виглядає хитра і лукава голова пянички писара, фактичного господаря цілої волости, бо старшина навіть не грамотний.

— А підходьте но близше, будемо ґалантирувати, — кричить старшина до людий, перекручуючи російське слово "балотировать" (голосувати бальотами).

Після "галантируваня" починаєть ся раховане бальотів. Рахує старшина:

— . . . двайцять вісім, двайцять девять, двайцять десять — трийцять...

— Старшино, ви один перечислили, — звертає хтось з людий увагу.

— Мовчи там! Ти ще мене будеш вчити, як рахувати? Я двайцять десятий держав в руці, поки не сказав "трийцять".

Перед начальством він звиваєть ся як гадюка. А в бідняка останню подушку забере за податок. В селї знає кождого, хто чим дихає і доносить по начальству.

Він не сам. Таких є в селї цїла тепла компанія. Все — поїдинкові (повний наділ землї) господарі. Вирубав злидняк в панськім лїсї ломаку, на другий день пан знає і урядник вже пише протокол, єсли не пером, то нагайкою на злидняковій спинї.

Ні в день ні в ночі куркуля не обминеш. Сільський злидняк цілком від него зависить. Вічно внего працює і все безплатно. Передновок. В бідняка черідка дітий... голих, босих і голодних. Іде бідняк до куркуля:

— Дайте, дядьку, мірку жита, або пуд муки, змилуйте ся...

— А підеш в жнива два днї робити?

— Піду, тільки дайте!

В жнива день дорогий, а бідняк відробляє куркулеви в четверо або в пятеро дешевше, бо обіцяв. Вічно відробляє і вічно винен. Біднякова жінка цїлу зиму пряде на куркуля... Біднякові діти цїле лїто доглядають куркулеві худоби і все те за відробок, і проте бідняк куркулеві остаєть ся винен.

В недїлю в церкві куркуль стоїть на переді, зі здоровенною свічкою, перехлябивши на бік голову... Навіть молить ся богу спеціяльно, по куркулячому. Витягає з кишенї кинути на тацу кілька копійок і дуже сопе носом... А кинувши, перехрестить ся на цїлий живіт і тим хрещенєм наче говорить: "А що, бачиш, дурню, як я хрещу ся?"

Одно лише біда куркулеві: діти дурні. А єсли в котрого і попадеть ся син розумний — то злодій, а дочка — "скаче в гречку". Але се случаєть ся рідко, бо по більшій части діти в куркуля бувають такі, про яких на селї говорять, що ні богови свічка, ні чортови ожуг.

Я не знаю, чи ви, читачу, знаєте куркулївського синка, але він перед мною стоїть, так як намальований: здоровий, розлїзлий, з розквашеною пикою, очи як баньки, але дивить ся він не очима, а ротом, до носа хоч торбинку чіпляй і дурний, як пень.

На вулиці хлопці все сміють ся з него, говорячи: "Івасю, стули рот, бо ворона влетить". Я не кажу, що його природа таким обдарила, бо се було-б несправедливо; ні, се наслїдки домашного вихованя. Жиє він виключно розумом родичів. Женять його також родичі: "Хоч воно еще молоде, але треба вже оженити, щоби була в господарстві поміч". Оженивши, "висповідають" і пішлють до комори "спати". А він на другий день до батька зі скаргою: "Тату... вона фицає!"

Жінка в куркуля побільшій части — безсловесне, прибите сотворінє.

Працює від ночі до ночі, копаєть ся між курми, ґусьми, свиньми, сама пересякла їх потом, а чоловіка свого боїть ся, як чорта, та й має чого.

Буває і наоборот. Буває і господиня на цїлу ґубу, яка навіть на волоснім сходї має більший голос за свого чоловіка, не дивлячись на те, що в царській Росії женщини не мали політичних прав.

Правда, село і за царської Росії мало свої, куркулївські закони, і коли тепер читаєш в радянських ґазетах про те, яка тяжка і завзята боротьба ведеть ся незаможних з куркулями, то мимоволї пригадуєш собі ті часи, коли царські жандарми в особі куркулїв мали найкращих донощиків, а "союз истинно русских людей" вербував з між них своїх найвірнїйших членів.

Мусій.

В СПРАВІ "ВУКОПСПІЛКИ"

Тов. А. Кудря, головний представник "Вукопспілки" за границею, оголосив в ґазетах слідуючу заяву:

З приводу заяви В. Д. Коваля, що була поміщена в 130 ч. "Української Трибуни", прошу надрукувати в найблизшому числі Вашої ґазети слідуюче:

1) Я зовсім не буду відповідати В. Д. Ковалю відносно "окупації Москвою України", бо українські робітники і селяни вже дали по сему питаню відповідь, тим, що в братському союзі з російським пролетаріятом вигнали з України Денікіна, Врангля та петлюрівську окупацію.

2) Всі матеріяли і документи в справі орґанізації "Вукопспілки" в близькому часі будуть надруковані окремою книжкою, де між иншим будуть подані й уповноваження тих осіб, що приймали участь в сій орґанізації, а також і докладна записка бувшого Централу, за підписом самого В. Д. Коваля, про визнане "Вукопспілки" і бажане орґанізувати закордонний товарообмін від імени "Вукопспілки". Для більшої ясности справи тамже буде вміщено протокол постанови правління бувшого Централу, теж з підписом В. Д. Коваля, про злите Централу з "Вукопспілкою", на правах автономії секції і про делеґоване Централом з правління сеї секції дд. Головка та Петришина — очевидно сї постанови Централу ухвалені були більшістю голосів проти В. Д. Коваля.

3) Оповідаючи байки про арешти кооператорів, шановний "професор" В Д. Коваль так забрехав ся, що й забув, що "Вукопспілка" орґанізувала ся в Харкові в той час, коли В. Д. Коваль та його однодумці радили ся в Києві і Винниці з Поляками та Петлюрою, а тому само собою розуміеть ся, В. Д. Ковалю не було потрібно ховати ся від арештів. Не був В. Д. Коваль переслідуваний і пізнійше, після звільненя Києва від ворогів працюючого люду, найкращим доказом чого буде вже одно те, що В. Д. Коваль аж до жовтня минулого року засідав в централі, далі, як він сам свідчить, В. Д. Коваль працював в ріжних радянських установах до професури у вищих школах включно.

4) Мене мало цікавлять сї договори, які писали ся В. Д. Ковалем в Києві з польсько-петлюрівськими представниками, так само не цікаво від імени кого тоді виступав В. Д. Коваль, одначе Центроспілки, про яку згадує В. Д. Коваль, фактично нема і не було на Україні, бо польсько-петлюрівська влада швидко була вигнана з України, а тепер тут з нею зустрів ся і ініціятор утвореня Центроспілки.

5) Мої мандати і уповноваженя підписані були бувшими членами правлінь бувших союзів без жадних примусів, а твердженя В. Д. Коваля відносно сего найкраще спростовують ся тим, що Саммер, якому сї примуси приписують ся В. Д. Ковалем, в часі видачі мандатів уже не був живим. В. Д. Коваль, не визнаючи "Вукопспілки", іменує себе головою Централу та товаришем голови ради Українбанку, а в тойже час своїх товаришів, фактично працюючих тепер у "Вукопспілці" або в обєднуємих нею орґанізаціях, називає бувшими членами правління і ради.

6) Зовсім не є потрібною моя ґарантія тим товаришам, що працюють в кооперації на Україні, бо вони й так ґарантовані своєю працею на користь української кооперації.

7) Про наради з револьверами уже богато переказувало ся за кордоном ріжних байок, ціну котрих всі знають, одначе щодо Затонського і його відношеня до української кооперації, то нехай В. Д. Коваль краще запитає тих робітників, що вибирали Затонського, а не В. Д. Коваля, своїм уповноваженим на кооперативні збори.

8) Зрештою цікаво, що виставляючи свою ученість, В. Д. Коваль свої виступи за кордоном підписує титулом професора, хоч в дійсности він був тільки професором-лектором радянських шкіл, будучи призначений радянською владою як фаховець по сільському господарству і жадною науковою орґанізацією ніколи не був вибраний в професори і по скільки зараз не читає лекцій, він не є жадним професором.

9) Таким чином всї виступи В. Д. Коваля проти "Вукопспілки" треба розглядати як виступи не проти кооперативного будівництва на Україні, яке переводить ся в інтересах працюючої людности і при її участи, а проти політичного режіму, який іде в розріз з інтересами тієї суспільної кляси, яку представляє собою В. Д. Коваль, а тому отсим припиняю всяку полеміку з В. Д. Ковалем і далі не буду зовсім відповідати на його брехливі по змісту заяви, що появляють ся тільки в цілях боротьби за кордоном з радянською владою на Україні та придати також політичний характер свойому проявленю за кордоном.

Прага, дня 19. жовтня 1921.

А. Кудря,
Головний представник
"Вукопспілки".

УГОДА МІЖ К.П.У. І К.П.Р.П.

Між К. П. України, представленою членами Центрального Комітету К. П. України, товаришем Ф. Коном, Д. Мануїльським і А. Шумським, і К. П. Р. Польщі, представленою членами Центрального Комітету К.П.Р.П., товаришами Черняковським, Глинським і Брандом, прийшло до такої угоди про урегульоване комуністичної праці в Східній Галичині.

Потреби революційної боротьби вимагають згідно з ухвалами Другого Конґресу Комуністичного Інтернаціоналу сполученя цілого революційного авангарду пролетаріяту в кождій країні в одну єдину централізовану комуністичну боєву партію. Наслідком сього конче потрібно, щоби, доки Східна Галичина лишаєть ся в звязку з польською державою, Комуністична Партія Східної Галичини була втіленою до Комуністичної Партії Робітничої Польщі. Для переведеня сеї засади К. П. У. і К. П. Р. П. приймають ось які постанови:

1. У Сх. Галичині працює К. П. Сх. Галичини, яко територіяльна краєва орґанізація К. П. Р. П.

2. К. П. Сх. Галичини приймає участь у всїх партійних зїздах і конференціях К. П. Р. П. на основі загальних постанов партійного статута і підлягає їхнім ухвалам. Політичний і орґанізаційний провід належить Центральному Комітетови К.П.Р.П. — К. П. Сх. Галичини скликає свої краєві конференції, які в рамках статута і ухвал К. П. Р. П. обговорюють усї політичні й орґанізаційні питаня і вибирають краєвий комітет, який має назву "Центральний Комітет Комуністичної Партії Східної Галичини".

3. Головне політичне гасло К. П. Сх. Галичини звучить: "Хай живе Совітська Польща в братерськім союзї з Радянською Україною і Совітською Росією".

4. Делеґація К. П. Р. П. на конґресї К. П. включає в собі представників К. П. Сх. Галичини.

5. Всї комуністи, котрі працюють в Східній Галичині, мусять бути членами К. П. Сх. Галичини, а тим самим і К. П. Р. П.

6. Допомога комуністичній праці в Сх. Галичині з боку К. П. У. (людьми, літературою, технічною помічю, транспортом) діеть ся лише на виразну вимогу К. П. Р. П. або її уповноважених до сього орґанів (Центрального Комітету К. П. Сх. Галичини, представництва в К. І. і т. д.).

7. Признані К. П. У. закордонні ґрупи можуть працювати в Східній Галичині чи для Східної Галичини лише тоді, коли їх уповноважить до сього Центральний Комітет К. П. Р. П. Всї закордонні ґрупи допомоги для Сх. Галичини (Відень і т. д.) можуть істнувати лише за згодою Центрального Комітету К. П. Р. П. і підпорядковують ся в кождім відношеню його проводови і контролї.

8. Плян видатків К. П. Сх. Галичини затверджуєть ся Центральним Комітетом К. П. Р. П., який вичерпує відповідні суми і контролює приходи й розходи К. П. Сх. Галичині.

9. Сим договором, котрий негайно-ж вступає в силу, скасовуєть ся всї дотеперішні угоди щодо комуністичної праці в Сх. Галичині.

Москва, 9. липня 1921 р.

Ф. Кон, Д. Мануїльський,
А. Шумський, Черняковський,
П. Глинський, Г. Валецький,
Л. Бранд.

Виконком Комінтерна сю угоду стверджує і признає її як вирішене східно-галицького орґанізаційного питаня.

Москва, 20. липня 1921 р.

За Виконавчий Комітет,
Беля Кун, Фріц Гекерт.

ЗАЯВА ПРЕДСТАВНИКІВ К. П. Р. П.

В додаток до наведеної угоди представники К.П.Р.П. зложили в імени своєї партії ось яку заяву:

К. П. Р. П., яко партія, що працює в імперіялістичній державі з рядом насильно прилучених національних меншостий, вважає боротьбу проти поневоленя сих національних меншостий польським буржуазним ладом за одну з найважнійших своїх задач. Зокрема комуністи польської національности, яко члени пануючої в державі нації, повинні якнайрішучійше виступати проти польського націоналізму в усїх його виявленях і цілою своєю діяльністю переконувати народні маси пригнобленої нації, що диктатура пролетаріяту — боєва мета комуністів — одночасно зі знищенем політичного пригнобленя буржуазією працюючих кляс скасує й поневолене народів уярмлених буржуазією пануючого народа.

Що до Східної Галичини, яку прикуто до буржуазної Польщі силою меча, то К. П. Р. П. як найострійше поборює національне обезправлене українського населеня, котре уявляє собою переважаючу більшість в сій країні. К. П. Р. П. бореть ся за право українських селян на землю, проти гакатистичної кольонізаційної політики польської буржуазії, яка хоче позбавити селян иншої національности їхньої національности і землї.

Виставляючи гасло союза Совітської Польщі з Радянською Україною, К. П. Р. П. сим фактом висловлює те, що таке важне для буржуазних держав питане про границї за совітського ладу втратить свій теперішний характер і уступить місце братерському порозуміню і братерському співробітництву визволених народів.

К.П.Р.П., котра вже в 1918—19 роках борода ся проти походу на Львів, розпочатого для подавленя українського селянського повстаня, буде й надалї бороти ся проти всїх спроб задушеня зброєю й державною силою кождого українського руху, який є звернений проти польської держави або стремить до відокремленя ся від неї.

Одною з головних задач К.П. Сх. Галичини, котра яко складова частина К. П. Р. Польщі стоїть на тім же ґрунті, зокрема одною з головних задач українських комуністів у Сх. Галичині є боротьба проти тих українських націоналістичних течій і партій, які визискують національне і соціяльне обезправлене українського народу в Сх. Галичині, обдурюють сей нарід націоналістичними фразами, стримують його від революційної клясової боротьби, нацьковують проти робітників инших національностий, запрягають в ярмо своєї буржуазії і роблять його знарядем імперіялістичних і протиреволюційних інтриґ і авантур ріжних капіталістичних правительств.

В атмосфері націоналістичного цькованя і палаючих національних пристрастий обєднане пролетаріяту всїх національностий в одну суцільну боєву партію є конечною і найлїпшою зброєю в боротьбі проти націоналізму, того найбільшого ворога революції.

Черняковський, Глинський,
Валецький, Бранд.

КОНҐРЕС ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК В ІТАЛІЇ.

В початках місяця вересня с. р. відбув ся в Італії конґрес комуністичних професійних спілок. Число членів в орґанізації виносить 500.000; вони йдуть за Комуністичним Інтернаціоналом. До комуністичної партії, яка числить 40.000 зорґанізованих членів, треба ще причислити 40.000 членів із комуністичних молодь-орґанізацій. На конґресї порушувано питаня орґанізаційні та питане безробітя. Ухвала про безробітє є чисто прінціпіяльного характеру. В ній між иншим сказано, що безробітє се тільки частинне явище зі загальної господарської кризи капіталізму. Безробітних не треба уважати як якусь окрему клясу робітників; вони мусять у спільних орґанізаціях боротись за спільні цїли. Комуністичні професійні ґрупи мусять на всякий спосіб піддержувати безробітних.

Між иншим треба зазначити, що страйки в Італії, як і в кождій майже країні, зростають. Тепер вибух в Італії великий страйк бавовняних робітників. Погрози промисловців та терор війська не мають ніякого впливу. Страйк розповсюджуєть ся в рівній мірі на великі, як і на малі підприємства. Правительство в спілці з фашістами взялось тепер знову до острого переслідуваня комуністів. Дикість доходить навіть до того, що правительство конфіскує гроші, зібрані робітництвом на голодуючих в Приволжу. Та помимо всієї люті та драконського загодженя властий, комуністичний рух кріпшає. В провінції Міляно 100.000 сільських робітників рішило виступити на страйк, як що підприємці не пристануть на піднесене заробітної платні.

Відділене церкви від держави.

На предложене соціялістів в болгарськім парляменті принято одноголосно законопроєкт про відділене церкви від держави.

КОНСКРИПЦІЯ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

(Вісти подані за львівським "Вперед".)

ДРОГОБИЧЧИНА.

В Оровім жандарми зганяли людий до конскрипції. — В Трускавці арештовано селянина Гуту і засуджено на 7 днів арешту.

В Дрогобичі комісар староства д-р Шніцель кождого дня засуджує кількох людий на арешт. Непідписане конскрипційного аркуша кваліфікує він як "opór władzy" та примінює "Pruegelpatent".

РОГАТИНЩИНА.

Досї на 103 сїл списано всего населеня в 20 селах, о по відчисленю с. Козар, де комісареви відібрано всї конскрипційні списи, остає сьогодня всего 19 сїл (неточно) записаних. Від конскрипції відмовили ся майже всї польські села і мазурські кольонії (пр. Журів, Радванів, Городків, Григорів, Славентин, Скоромохи нові і др.). По селах є військо. По деяких селах жовнїри самі вели протиконскрипційну аґітацію (Підгородє, Черче, Заланів). Комісарі по більшій частині ходили списувати населене в ночі, аж до 4 год. рано. Жовнїри будили селян битем шиб, а коли нїхто не відзивав ся, влазили до хат і брали, що попало (в Пукові, Явчу, Підгородю, Черчу, Заланові, Путятинцях, Бабухові, Конюшках і др.). В Пукові знищено село кавалерією і арештовано 20 осіб, яких по дводневнім арешті випущено. Кромі сих арештовані свящ. Соловій, селяни Сверида і Бандурка сидять досї. Найбільше знищено майно Свериди. В с. Бабухові арештовано війта Грищишина. В с. Конюшках понищено кількох господарів і свящ. Рудницького. В м. Бурштині за проводом купчика Коцана вписалось кількох міщан. В с. Бовшові досї вписало ся ледви 8 господарів. Скоромохи, Славятин, Свистільники понищені військом, вписаних заледви по кількох з села. С. Стратин з околицею не вписало ся зовсїм, так що навіть до деяких сїл комісарі ще досї не заходили. На Залужу комісар списував сам без зізнань селян. Бито по лиці ґімназиста Швулька за те, що мовчав на запити комісара. В с. Беньківці не вписав ся нїхто, крім римо-католиків. В місточку Книгиничі побили жандарми 5 господарів, між ними Василя Хомина (сей бідачиско дістав вже до тисячу буків від 1919 р.), якого побитого жандарми викинули до рова і заборонили до него приступати. Арештовано Івана Порідка. В Явчу ограблено селян Масловського, Цапа, Левицьких і Сьому. Комісарем тамошний учитель, школа замкнена вже 4 тиждень. В Долинянах записаних всего 8 господарів. В Помолятах 20. Більшість вписала ся по селах: Висна, Валючин, Оскресінці, Чернів, Вишнів, Бакшівці, Демянів, Бурштин (всїх 19). В инших селах списаних можна почислити на пальцях.

ГОРОДЕНЩИНА.

До Торговиці пільної прийшов відділ кавалерії, який побоями і накладанем контрибуції зневолює селян вписувати ся. В селї Глушкові також при жандармській помочі вдало ся дещо списати та виготовлені вже акти хтось таємно викрав. В звязку з сим переведено ряд ревізій і на знані доноси арештовано студ. Ю. Мелимуку, на якого складано вину невдачі в тих двох селах, а пізнійше і П. Реґуша. До с. Рашкова прийшов також відділ уланів. Комісарі виповнюють друки самовільно. Деякі з них на заяву "Українець" пишуть лише "Rusin", а про приналежність всї вони не питають нікого, а пишуть самі "Polska".

СНЯТИНЩИНА.

В справах конскрипції прибув до села Белезуї станиславівський воєвода Юристовскі, а зараз по його відїздї прибув ескадрон кавалерії з машиновими крісами. З села пригнано до Снятина 12 жінок з дїтьми і 2 чоловіків, яких записано. Комісарі М. Керніцкі і Олубовіч дістали нервових атаків.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

В Добротворі всї відмовили ся від конскрипції мимо того, що жандарми і поліція докладали всїх старань, щоби примусити до виповненя лїст. Коли се не помогло, спроваджено військо. На кождому обійстю поміщено по двох жовнїрів і по два конї. В асистенції війська комісарі самі виповнили лїсти.

СКАЛАТЩИНА.

В селї Камянках комісар всїх Українців, яких назвища кінчають ся на "ський" і "цький" записав Поляками, решту "Русинами".

КОСІВЩИНА.

В Кутах улани з офіцером на чолї заїхали в часї, коли Жиди відправляли з приводу свята молитви, вибили піками вікна, а Жидів страшили погромом.

В Кутах старих забирали овес, сїно, казали людям зносити собі яблока і грозили війтови, що дістане 50 нагаїв, як не принесе їх на час, а на старокутській толоцї забрали барана та побили пастуха.

В Кобаках діяло ся подібне, забрано добра на кілька фір.

В Смоднім, коло Косова взяли вола.

Що діеть ся в горах, ще не знати.

ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

В селї Полтва зелїзничий підур. Матвій Михалюк і зелїзничник Степан Час виповнили конскрипційні карти в сей спосіб, що в рубриках: "приналежність" написали: "на разї жадна", а в рубриці "заняте до війни і теперішне": "до 1919 р. зелїзничий підурядник, тепер не повнить служби лиш тому, що є Українцем". Се так обурило місцеву учительку Грибову, яка була комісарем, що зараз відіслала друки на постерунок жандармерії в Задвірю. Другого дня ранком прийшов командант постерунку Петро Вуйцік з жандармом, але тому, що не застали названих в дома, перевели ревізію в Михалюка, яка тревала від год. 6.30—11 в полудне. Так само перевели ревізію у селянина Гринька Панькова. Другого дня арештували Михалюка і Чиса і відвезли до Перемишлян.

ЯВОРІВЩИНА.

В день конскрипції, 1. жовтня, селяни в Щеплотах усї скрили ся в полях і лїсах. В недїлю по полудни слїдуючого дня комісар спровадив кінницю, що розташувала ся по стодолах селян. Хапали, тягнули, що хотїли, збіже, пашу і зробили лови на гуси, кури, яйця, сир, масло, хлїб і т. п. **В ночі знасилували в домі сиріт трое дївчат.** Арештували Г. Дашевського і Ф. Роїка та відставили їх до староства в Яворові. Там передержали їх в тюрмі через 4 днї. **В яворівській тюрмі не стало місць для арештантів.**

ЛЬВІВ.

Дня 14 жовтня пізно в ночі забрала поліція шевського майстра Чорнія з дому при вул. Руській ч. 3 та відвела його до поліційних арештів, за те, що мимо укараня гривною 600 марок, не хотів виповнити конскрипційної лїсти.

Зелїзничникам Химинови, Сасови і Брухаєви повписував комісар тільки призвіща і імена і непідписані лїсти забрав з собою.

СТАНИСЛАВІВ.

В Станиславові при вул. Волчинецькій сестру Анни Кунинської, яка по недавно перебутому тифі не дочувала і недовиджувала, комісар Флях записав польською горожанкою, мимо протесту Кунинської, а на відходї заявив їй: 'Як посидиш в кримінали, набереш иншого переконаня".

БОБРЕЧЧИНА.

До села Підгородища прислано за опір населеня проти польської конскрипції 100 Абрагамців.

ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

В селї Дусанові арештовано: Івана Ораловського, Володимира Овальовського, Гаврила Сойку, Михайла Вовка, Михайла Шпунта, Гринька Косминy і Сопка Пришляка. Арештованих називано батярами, а щоби намовити їх до переписи, говорено: "Ви сидите в арештї тому, що слухаєте тих батярів зі Львова, що пють в Імперіял". По відмовленю інформацій засуджено Івана Ораловського на 1 місяць арешту, а прочих на 15 днів. В селї Янчині заряджено новий перепис тому, що при першому переведеню комісарем Українцем Цуприком, селяни виповнили рубрику народність "українська" а державна приналежність "Східна Галичина". В Болотнї арешту вали в ночі переписного комісара Українця.

СНЯТИНЩИНА.

Після візити воєводи Юристовского, в Белелуцї арештовано: Одинського Захарія, Шлемко Калину, Шлемко Гафію, Шлемко Христину, Шлемко Анастазію, Остафійчук Марію, Андріящук Параску, Тимчук Тимофію, Іщарук Анну, Гнатчук Василину, Микитюк Гафію, Щук Василину і Анну, Тимчук Тетяну і учит. Полятинську Олену. Заграблено у Івана Марусика 12 курий, Василя Остафійчука 10 курий, Андрія Гаврилюка 8 качок, Якова Марусяка 7 кіп вівса, Петра Тимчука 6 курий, Михайла Микитюка 15 курий, Миколи Шлемка 8 качок. Василя Тимчука тяжко побили жовнїри за се, що не позволяв брати жовнїрам курий.

ЗОЛОЧІВЩИНА.

В Соколівцї, коло Ожидова, переведено конскрипцію під баґнетом, згонено всїх як Українців так і Жидів. Лїсти Українців виповнювано в рубриках приналежність "Польща", народність "руска", а більшу частину рубрик не виповнювано. При списї Жидів писано лише імя і назвище, а решту рубрик не виповнено.

ГУСЯТИНЩИНА.

В селї Кривенькому Н. Гуцалюка побив жандарм до крови. В селах Чорнокінцї малі, Коцюбинцї та Товстеньке побито богато селян. Арештовано Миколу Хамчука з Чорнокінців малих, свящ. Івана Блавацького і учителя Івана Гуменюка з Товстенького та відставлено їх прямо до окружного суду в Чорткові. Арештовані Марія Сороковська, Антонина Сьвірська і Микола Демкура з Товстенького, сидять в арештї пов. суду в Копичинцях. В селї Васильковi відказали ся селяни від конскрипції навіть латинники. В селї Коцюбинцї побито кількох селян.

КАМІНЕЧЧИНА.

В Буську конфіновані: свящ. Калиневич, податковий урядних Л. Кирилович, урядник Лопатинський і судовий концiпієнт Гвоздевич; в Гумнисках: учитель Калинович, учителька Туркевичівна (випущена недавно з золочівської тюрми) і двох студентів. До Чучман Гумниск прибуло військо. Коли при конскрипції голова родини заявить, що є Поляком, записують цїлу його родини як польську.

ЖИДАЧІВЩИНА.

В селї Волцневі селянина Михайла Василишина жандарми побили, а потім скованого повезли на тачках до громадської тюрми. Там передержали його до вечера і тодї щойно пустили. В Розвадові арештовано А. Костіва і вдову М. Креву з двома дїтьми. Військо забирає плуги, борони, вози і инші господарські знаряди.

ШІШАНІВЩИНА.

В селї Гораєць до конскрипції селяни не ставили ся. Цїлу суботу і недїлю 8. і 9. жовтня по селї вганяла поліція, зганяючи людий до спису. В недїлю в ночі прийшов жандарм Белїц до господаря Ная, якого тодї не було в хатї та почав грозити його жінцї, що заарештує сина студента університету, при чому зловив меншого хлопця, ученика II. кляси ґімназійної, тряс ним так, що хлопець перестрашив ся. В понедїлок прийшло до село 12 жовнїрів з машиновим крісом та поліція постерунку з Плазова і почали знову зганяти людий. Одну жінку, Кушнїрку, жандарм Рогутка серед побоїв завів до спису.

РАВЩИНА.

Село Погариська: До села приїхали патрулї з відділу Монастирка, впали до хати Юрія Шестака і в його неприсутности розбили в хатї куферок та забрали гроші в квотї 11.400 мк і 50 австр. корон, а дївчинї, що боронила від грабіжі, грозили баґнетом. Свідки: Лесько Павлик і Теодор Бук. Командантом патрулї був цугсфірер равського постерунку Орійол.

В селї Рожнові відділ кавалерії побив Матейчука і Стефураччина. Крім сего грозять жандарми арештами в разї дальшого опору проти конскрипції. В ночі з 10. на 11. обкрадено на кількасот тисяч Косїнського Стефанева і одного Жида.

У Вільтівцї Миколу Гука арештована за се, що друк виповнив по українськи, а рубрику "приналежність" Східна Галичина. Каська Пекна зажадала, щоби її сина записано в рубрицї "народність" українська. Проти її волї вписано: польська. Селяни латинники подавали, що їх розговірна мова і народність є українська і проти їх волї вписувано їм "польська". Жандарм Урбан з Дениск по нонах просто стягав селян з постелї і гнав їх під штиком до громадського уряду. Комісарі, 15 лїтні ученики з реальної школи з Рави, зробили собі з канцелярії громади виходок, бо боялися ся вийти з помешканя.

ГОРОДЕЧЧИНА.

До Вороцева стягнено в ночі з 11. на 12. жовтня жандармів з 3 постерунків в числї 8 за те, що село відмовляло ся від конскрипції. Жандарми напали о 12. год. на доми і арештували отсї особи: Катерину Добрич, Катерину Іванишин, Анну Гриц і Демка Кадучик, якого жандарми закованого відставили до війта та прикули там до стола. Так держано його цїлу добу і не давано йому їсти. Дня 12. жовт. арештовано: Марію Лопушинську, Марію Гуль з дитиною при грудях і Анну Мокрик, яку арештовано разом з 3 дїтьми, з поміж яких одно неубране мало 6 місяців. Їх відставлено до війта та зогрожено карою за дальше відмовлене від конскрипції по 2000—3000 мк і по 2 місяцї арешту, якщо вони не подадуть конскрипційних інформацій. Тим перелякані жінки мусїли записувати ся. Дня 12. жовтня арештували жандарми Шир і Лазаркевич Гната Мороза, заступника війта, і Марію Чих, що з працї рук утримувала 3 дїтий і мужа калїку. Коли її відставляли до війта, один жандарм ніс на руках малу дитину від грудий, а другий бив по дорозї арештовану до крови прикладом від кріса. Коли її припровадили до війта, була вона на стільки від побоїв непритомна, що не могла дати ніяких інформацій. Від сего часу лежить вона в ліжку і бореть ся зі смертю.

ЧОРТКІВЩИНА.

В селї Угриня відділ жовнїрів машинових крісів забрав Іванови Вівчареви 8 качок (забили на ріцї), 5 курок (забрали з хати), 2 бохонцї хлїба, 10 снопів ячменю, 2 цївки матеріяльні дубові (забрали на опал). Миколї Музиці 9 курок (забрали з курника), 7 снопів ячменю; крім того мусїв харчувати 2 жовнїрів цїлих 5 днів. Марії Шушці 1 метр дерева, 5 міхів, 1 верету, 15 снопів вівса, одну лїтру масла, 5 лїтрів сира, пів кірця бараболї, 20 яєць. Михайлови Свинареви 170 кґ. жита, 50 кґ фасолї, 400 кукур., 12 повісел прядива, куфер з 3 копами яєць, 20 клубків ниток і мотузя, 1 косу; розбили замок у стодолї, вибили вікна у коморі і забрали: повісма, кожух, верету, три міхи, шкіру з коня, нафту, розбили три образи, забрали шматя, чоботи і черевики, курку і штани, разом на суму 180.000 мк. У Павла Свинара забрали 2 метри полотна зо 2000 мк, рантух (1 метер) вартости 3000 мк, свиню за 30.000 мк. В Мазурівцї селянку А. Плавяк лат. обр., яка відмовила ся від конскрипції, арештовано і відставлено до Чорткова, де комісар Яцковскі присудив їй на місци 1 місяць тюрми і 12. жовтня ведено її вулицями Чорткова серед крику: 'Ратуйте, хто в Бога віруе"...

ЖОВКІВЩИНА.

В селї Могилянах нїхто з селян не підписав лїст.

В селї Нагірцях учителька Годованська і посесор Рибішкі предложили селянам до підпису готові вже лїсти з виповненими рубриками: "релїґія, приналежність і національність". Селянина С. Стеця за те, що першого дня не явив ся до конскрипції, командант постерунку в Зіболках вдарив сильно палицею по голові і розбив ухо, другий раз вдарив кулаком в лице зі словами: "Ty bolszewiku, kaci mać, zaraz idź zapisać się!"

В 8-ому днї конскрипції поліціянт М. Міхель зі станиці жандармерії в Мостах великих побив тяжко Івана Годованського, а при кінцї ранив його баґнетом в груди, побив Пилипа Глуха, Леська Кишку, Настуню Кишку; командант станиці жандармерії з Мостів вел. Н. Ваґнер побив тяжко Івана Кіся та підчас битя говорив йому: "Маєш, сучий сину, Україну". За відмовлене від перепису поліція арештувала Гриця Балка, Миколу Балка, Луку Небежука, Івана Шийку. Петра Лева, Петра Крука, Теклю Крук, Анну Русин, Анну Шикало і Катерину Сурмай. Арештованя переведено нічю. Через ніч переведено людий в арештї, а потім під баґнетами відставлено їх до конскрипційного комісара. Комісарі самі підписували аркуші. Переведено трус у свящ. Михайла Гірняка і дяка Івана Рибицького.

СТРИЙЩИНА.

В стрийському повітї і досї не переведено конскрипції по селах: Стриганцї, Ходовичі і Добряни. Громади Комарів і Татарське приступили до конскрипції аж по 2-недїльній облозї цїлого стрийського гарнізону. В с. Комарові зігнало військо всїх селян і сержант заявив таке: "Підпишіть ся, а нї, то вас вистріляю". Селяни відповіли: "Стріляйте, а ми не підпишемо". Тодї військо замкнуло селян, дїтий і жінок в одній стодолї, де пересидїли всї цїлу добу. Люди дусили ся, дехто зімлїв від тїсноти і задухи, але підписати конскрипції нїхто не хотїв. Селян пустили на волю, а за два днї знову військо позганяло всїх і окружило кордоном. Нарештї селянин Мамалиґа в імени села згодив ся списувати курий, худобу, поле, але приналежности не хотїв підписати нїхто. Селянина Мамалиґу арештовано, а з ним 12 селян. Селяни вдарили в церковні дзвони на тривогу, розлючені жовнїри знову почали бити селян. Федь Мамалиґа дістав 3 рази прикладом по плечах. Жандарм ранив баґнетом Данила Сахара. Такий стан тревав кілька днів, в кінцї двох селян пішло до старости і там заключено компроміс, так що конскрипцію переведено в сей спосіб, що лишено рубрику "приналежність" невиповненою.

В селї Татарське переводив конскрипцію Сойка в сей спосіб, що для постраху бив в лице Федя Перевізника в присутности цїлого села. Селяни підняли крик і відобрали від громадського уряду печатку, щоби тим способом звільнити уряд від відповідальности за вчинки села. Жандарми арештували Олексу і Федя Перевізника і Матвія Гаврилова. Цїле село пустило ся їти зі скаргою до старости, тодї підпоручник заступив дорогу, бив селян нагайкою, а як се не помогло, жовнїри почали стріляти понад голови селян. До села прийшло понад 200 жовнїрів з 4 офіцирами і 8 кіньми. Селянина Гордовича і Климишина побили жовнїри за те, що не позволив грабити збіжа. Комісар був примушений виповнити аркуші без рубрики "приналежність". Всеж таки силою записували всїх "Русинами", а не Українцями.

У Вергинах арештовано цїлу громадську раду і пароха Івашка, разом 17 осіб, за підписане протесту проти перепису. Війта Миколу Максимовича усунено за се, що прибив печатку на протестї і іменовано війтом Савку Мельника. Перепис переведено насильно.

В Підгірках перевів перепис сам комісар з війтом і заступником. За се селяни відобрали від війта печатку.

МОСТИЩИНА.

Села Старява, Чернево, Малнів і Бортятин вповнї відтягнули ся були від конскрипції, а щойно побоями, прикладами жандармерії удало ся стягнути селян з поля і частинно перевести спис. В Черневі, коли по кількох днях мозольної працї здавало ся що спис покінчений, хтось виломив вікно в домі конскрипційного комісара і забрав всї аркуші. Арештовано студентів: Ілька Федевича, Пащака, Кривечка і Кужія.

В мостиській тюрмі від двох місяців вже мучить ся Сїрий Михайло, абсольв. ґімн.

ЖОВКІВЩИНА.

Комісар Александер Солтис зі староства в Жовкві так розхвилював ся непослухом людий при переписї, що нагло помер. Начальник громади села Бутин Пташковскі, одинокий Поляк в громадї, так енерґійно наганяв населене до спису, збирав з них гроші і збіже для комісара, що також помер нагло. Жовнїр, що гонив за людьми, які ховалися в ночі, зломив ногу, так, що ніякий комісар не хоче тепер їхати до Бутина.

В Замочку побито тяжко: Миколу Сороку, Костя Сороку, Михайла Гадяду, Олексу Гадія, і Романа Гадія.

БЕРЕЖАНЩИНА.

Бережанська тюрма переповнена. З повіту Рогатин сидять у вязниці: о. Степан Городецький, з Вербиловець і його син, Степан Хабурський, теольоґ з Бабухова, Михайло Грицишин, війт з Вербиловець, Іван Скробал, селянин з Бабухова, Теодор Сверида війт з Пукова, Василь Бандура, господар з Пукова і о. Василь Соловій з Пукова, Павлів з Рогатина, Оробець з Бабухова, Поритко, студ. з Книгинич. В селї Кривім, Посухові і Курянах переводять конскрипцію відділи кавалерії при помочі скорострілів. В Бережанах дня 7. жовтня переведено ревізію в домах урядників: гром. Гусака, о. Осадия, Ґураля, Пашковського, Бемка, Копцюха, Дзюби і Мартинця.

Товариші! Відновляйте передплату на "У. Р. В."

СВЯТКОВАНЄ 4. РІЧНИЦЯ РОСІЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В КАНАДІ.

ВІННІПЕҐ.

В неділю, 6. листопада, віннінеґське робітництво, дорґанізоване в Робітничім Союзі (Воркерс Елайнс), відсвяткувало четверту річницю пролетарської революції в Росії великим концерт-мітінґом в Укр. Роб. Домі.

Саля Укр. Роб. Дому була переповнена. Концерт-мітінґ розпочав ся гимном пролетаріяту цілого світа "Інтернаціоналом", який виконав мішаний хор Драматично-Співацького Кружка при Укр. Роб. Домі. В концертову програму входили: співи хоральні, гра мандолінової оркестри діточої школи, мішана струнна оркестра дорослих, сольо на фортепяні і деклямації.

Бесідники говорили в українській, російській, анґлійській і еврейській мовах. Підчас концерт-мітінґу на галї панував святочний настрій. Коли бесідники в коротких і ярких промовах малювали один за другим ріжні епізоди боротьби російського і українського пролетаріяту зі світовою контрреволюцією протягом чотирох років, коли пригадували скільки своєї крови пролили працюючі маси Росії і України за свою і пролетаріяту цілого світа свободу, то тяжко робилось на серці.

Але революційні борці, умираючи славною смертю на полю бою не сум і не плач лишають нам в своїм заповіті. Своєю смертю вони кличуть нас до бою, кличуть нас продовжати начате діло революції до побідного кінця. Знаючи, що за ними стоять мілїони покривджених і пригнічених і що сї мілїони не забудуть заповіту упавших за них передових борців — вони умирали з усмішкою на устах.

У всїх найдальших закутинах земської кулї з гордістю споминає пролетаріят імена упавших за славне діло революції своїх передових борців. Тисячі молодих, здорових борців заступають місця погибших.

Їх імена споминають ся на робітничих мітінґах, концертах і кождий свідомий робітник будує тим іменам памятник в своїм серці.

Четверту річницю пролетарської революції в Росії, святкують свідомі робітники мітінґами, концертами, відчитами і т. д. Таким концерт-мітінґом відсвяткували четверту річницю пролетарської революції в Росії робітники Віннїпеґу.

ТРАНСКОНА, МАН.

В неділю, 6. листопада українські і польські робітники торжественно святкували ювілей четвертої річниці пролетарської революції в Росії, котре свято устроєно було заходом Відділу У.Р.Д. ім. Т. Шевченка і т-вом українських женщин-робітниць в Транскоиї.

Невелика саля Укр. Роб. Дому була заповнена робітниками і робітницями. Предсїдатель, отворяючи святочні збори, виголосив коротеньку промову, в котрій пояснив ціль і значінє зібраня.

Першою точкою на програмі було скрипкове сольо. Сю точку виконала тринайцятьлїтна дївчина т-ка Ґеня Бовчина. Вона грала "Інтернаціонал". Підчас граня всї присутні встали з місць і весь "Інтернаціонал" вислухали стоячи. Відтак та сама молоденька товаришка віддеклямувала "Встане Правда" (М. Тарнавського).

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Жіночі відділи при Укр. Роб. Домі в Віннпеґу і в Іст Килдонан подають до відома всїм українським робітникам і робітницям, що вони приготовляють спільну

ЗАБАВУ З ВЕЧЕРОЮ,

яка відбудеть ся в неділю, дня 20. листопада, о год. 2.30 пополудни в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан. Забаву устроює ся за збіркою річний на розігравку в користь "Укр. Роб. Вістий", яка відбудеть ся при кінці сего місяця.

Просить ся всїх товаришів і товаришок прийти на нашу спільну забаву в неділю і помочи нашій робітничій часописї.

З тов. привітом,
Марія Ярова.

Дальше відбувались співи і деклямації на переміну. На вічу промовляли тт. Е. Соломка, А. Кац, Ф. Ґенсюр, В. Черевко і М. Сміт. В своїх промовах бесїдники представили зібраним значінє пролетарської революції в Росії для робітництва цілого світа, яке еще нинї находить ся в тисках капіталїстичних кайдан. Присутні грімкими оплесками витали всїх декляматорів, як також кожду точку програми концерту і промови бесїдників.

Се святочне зібране лишить ся на довго в памяти українських і польських робітників в Транскоиї. По змозї своїх сил, але щиро віддали робітники і робітниці Транскони честь борцям за пролетарську революцію в Росії. Зібране закінчилось співом "Інтернаціоналу" і "Похоронного Маршу".

С. Кунька, предсїдатель.

ОТТАВА, ОНТ.

Відділ У. Р. Д. т-во Просвіта в Оттаві скликав 6. листопада масове робітниче віче, в память четвертої річниці пролетарської революції в Росії. На вічу виступали бесїдники в ріжних мовах. Першим говорив т. Комар з Торонта по українськи. Він говорив про значінє пролетарської революції в Росії і про ту героїчну боротьбу, яку веде пролетаріят Росії і України протягом чотирох років. Слїдуючим говорив в анґлїйській мові т. Венесон про боротьбу робітництва в цілім світї. Відтак говорила т-ка Флоренс Костенс з Торонта про голод в Приволжу. Слїдуючим бесїдником був т. Мартинов, який говорив в російській мові. Він взивав місцевих російських робітників до орґанізації і до несеня помочі голодуючим братам над Волгою.

При кінці забрав слово предсїдатель віча т. Я. Чоповик і говорив про значінє робітничої орґанізації в боротьбі з капіталїзмом.

Другого дня т. Комар дав відчит на тему "Інтернаціональна кріза". На дальшу подорож орґанізаторови на вічу зібрано $4.75, виасиґновано з каси $5.25.

Я. Чоповик, предсїд. П. Гайдейчук, секр.

ТОРОНТО, ОНТ.

В Торонто робітники відсвяткували четверту річницю пролетарської революції великим інтернаціональним мітінґом. Вже пів до 8-ої години вечером велика саля була заповнена робітниками. Віче розпочало ся співом "Інтернаціоналу" всїх присутних при акомпаніяменті фортепяна. Першим півторагодинну промову виголосив т. Армстронґ в анґлїйській мові. Слїдуючим бесїдником був т. Маїла, який говорив в литовській мові. Відтак т. Корчак говорив в українській. Промову т. Корчака присутні кілька разів переривали гучними оплесками і окликами "нехай жиє пролетарська революція". Слїдуючими бесїдниками були тт. Колодій, який говорив в російській мові, Алмазов — в еврейській і Бел — в анґлїйській, який закінчив віче. Після промови т. Бела присутні відспівали "Інтернаціонал" і в святочнім настрою розійшли ся домів.

Робітник.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Петро Шабатура, Віннїпеґ	$5.00
І. Пастух, Віннїпеґ	5.00
О. Хоміцький, Віннїпеґ	5.00
Тов-о "Зоря", Портедж ля Прері	5.00
Г. Строїч, Дромгелер	5.00
Василь Ґах, Віннїпеґ	3.00
Т. Кобзей, Саскатун	3.00
С. Пежук, Торонто	2.50
Ю. Ткачук, Колеман	2.00
Антін Майдан, Лейдісміт	2.00
В. Н. Томяк, Едмонтон	2.00
І. Симотюк, Мідлендвейл	1.00
А. Білокурий, Вакав	1.00
М. Єж, Чіпман	1.00
І. Калинюк, Ріджайна	1.00
С. Туткалюк, Сенди Лейк	1.00
Г. Міхайловський, Колгорст	1.00
Д. Баранецкий, Віннїпеґ	1.00
Томко Красний, Віннїпеґ	1.00
П. Новосельський, Говел	1.00
Д. М. Водославський, Сидні	.50

Вегревіл, Алта.

Дорогі Товариші!

Посилаю вам в сїм листї $28.50, з котрих $4.50 за книжки, $3.00 передплати і $21.00 пресового фонду, що я зібрав серед українських робітників на Вегревіл.

Жертвували слїдуючі товариші:

С. Белеґай	$1.00
О. Жукевич	1.00
М. Андрух	1.00
П. Митрук	1.00
І. Федевич	1.00
П. Гузіль	1.00
Г. Петрик	1.00
З. Драпака	1.00
Н. Веренька	1.00
П. Несторук	1.00
Т. Моршук	1.00
Ф. Сомик	1.00
С. Сакалюк	1.00
С. Руснак	1.00
М. Скінтей	1.00
Г. Осецький	1.00
Д. Гакмин	1.00
Н. Порайко	1.00
А. Цимбала	1.00
Н. Лакуста	.50
М. Юрчук	.50
І. Мітзак	.50
І. Калинчук	.25
Г. Ґрекул	.25
Разом	$21.00

Всїм жертводавцям щира подяка,
І. Соколов.

Монтреал, Кве.

Дорогі Товариші!

Пересилаю вам в сїм листї почтовий переказ на суму $102.00, з котрих $2.00 передплати а $100.00 пресового фонду. З тих гроший $70.00 зложили товариші на адміністраційних зборах т-ва "Воля", а $30.00 товариство виасиґнувало з каси. Товариші в Монтреалї розуміють тяжке положенє своєї часописї і не дивлячись на теперішну крізу жертвують на поміч своїй часописї, як також в будучині будуть її всїми силами помагати.

Жертви зложили слїдуючі товариші:

С. Батрин	$5.00
Я. Карвацький	5.00
Ю. Нивосївський	5.00
І. Максимюк	5.00
Т. Кричун	5.00
Т. Іванчук	5.00
І. Юзенько	5.00
Ю. Вараниця	3.00
Л. Бойчук	3.00
М. Ґросберґ	3.00
А. Петриков	2.00
Т. Бойчук	2.00
М. Мокринський	2.00
А. Качмар	2.00
Г. Ганчук	2.00
В. Романчук	2.00
В. Жовтяк	2.00
С. Загарійчук	2.00
Н. Жєнчук	1.75
В. Балицький	1.00
Мамчур	1.00
А. Нагірний	1.00
Т. Порхін	1.00
С. Якобчак	1.00
Т-ка Корман	1.00
Й. Кревенчук	1.00
Заклявський	1.00
Р. Беркета	.25
Д. Діковіцький	.25

Всїм жертводавцям щира подяка.
Й. Кревенчук.

Форт Френсес, Онт.

Дорогі Товариші!

Дня 6. листопада т-во Самообразованя в Форт Франсес устроїло вечерок в память пятої річниці смерти поета Івана Франка. Вечерок відбув ся дуже гарно і при тій нагоді зібрано $14.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий". Товариство виасиґнувало зі своєї каси $6.00, що разом буде $20.00, котрі пересилаю вам в сїм листї.

Т. Мітран, секретар.

Ферні, Б. К.

Шановні Товариші!

Фернійська Робітнича Спілка зістала дня 23. жовтня розвязана з причини виповідженя ренту. Річи як кухонні так і столові зістали продані за $110.45. З сеї суми відтягнено $45.45 на покрите коштів підчас побуту тут т. Н. Свідерського, т. є. $29.45 за поживу а $16.00 за дрібні датки для М. П. С. Р., які ми мусїли звернути жертводавцям. Оставші $65.00 висилаємо на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий".

З тов. привітом,
Д. Василишин.

Говел, Саск.

Дорога Редакціє!

Вже довший час проминуло, як скінчилась моя передплата, але працюючи на фармі то годі того нещасного доляра побачити в хатї через цілі місяцї, тому і передплати не міг післати вчасно. А тут куди не повернись, то на все треба. Коли-ж я побачив, що тим потребам не буде кінця, взяв $4.00 і висилаю вам на відновленє передплати "Укр. Роб. Вістий". Взиваю також і инших товаришів фармерів, щоби увірвали від инших потреб та післали на свою часопись, бо се також, товариші, наша головна потреба. Дбаймо товариші про свою часопись, що вказує нам шлях до кращого житя.

П. Новосельський.

Кенмор, Алта.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам почтовий переказ на суму $24.00 на передплату нашої часописї "Укр. Роб. Вістий", які я зібрав на лїсту ч. 240. Наш відділ віджив і тепер всї працюємо для добра нашої часописи. При кінцї місяця постараємо ся помочи більше. Зазначую також, що сего місяця ми зібрали $275.00 на поміч голодуючим в Сов. Росії.

З тов. привітом,
Іван Нявчук, секр. відділу.

Едмонтон, Алта.

Дорогі Товариші!

Посилаю почтовий переказ в сумі $66.00, з чого $49.00 на пресовий фонд, а $17.00 на передплату "Укр. Роб. Вістий". В висше згаданій сумі є $34.00 від фармерів з околиці Ланюк і Борщів, котрі зложили свої жертви на руки т. С. Васкана. Імена їх подасть ся разом по скінченю збірки сего місяця.

З тов. привітом, А. Легкун.

Едмонтон, Алта.

Посилаю $4.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти". Імена вишлю разом.

А. Легкун.

ЖЕНЩИНИ В ТІМІНС НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ ПРИВОЛЖА.

Тімінс, Онт.

В неділю 23. жовтня відбув ся в фінляндській галї в Тімінс мітінґ українських женщин-робітниць в справі сформованя жіночого комітету помочі голодуючим в Сов. Росії. Насамперед прочитано лист від товаришок з Віннїпеґу про конечність орґанізованя такого комітету. Відтак забрав слово т. Г. Рубанець, який пояснив значінє і ціль такого комітету, а також потребу помочі голодуючим борцям Сов. Росії. Дальше слово забирали инші товариші. Комітет зістав сформований, до заряду якого увійшли слїдуючі товаришки: Анна Бойчук, серк.; М. Буравська, касієр; М. Крамарук, Д. Рубанець і К. Станїславська, контрольори. Відтак розпочались наради, в який спосіб почати кампанію збірки фонду. На початок рішили устроїти жіночий баль, після чого т-ка предсїдатель закликала присутних до вільної колекти. На зборах зібрано $25.00.

Всїм жертводавцям щира подяка.

Анна Бойчук, секр.

ЕДМОНТОНСЬКІ РОБІТНИКИ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ ПРИВОЛЖА.

Едмонтон, Алта.

За ініціятивою Стоваришеня Укр. Роб. Дім в Едмонтонї засновано комітет помочі голодуючим в Сов. Росії. Відтак до згаданого комітету прилучились всї робітничі орґанізації в Едмонтонї, які поставили собі за ціль розпочати якнайширшу кампанію за збиранем фондів для голодуючих борців в радянських републиках.

Комітет сей зарядив скликати ряд мітінґів, які відбули ся в слїдуючім порядку: 23. жовтня великий мітінґ відбув ся в Елен театрі, на котрім говорили бесїдники від ріжних анґлїйських робітничих орґанізацій. На тім мітінґу зібрано $235.54.

Слїдуючий мітінґ відбув ся в. Укр. Роб. Домі, на котрім промовляли тт. Сітик і Клибановський в українській мові. Бесїдники пояснили в своїх промовах причину сего страшного голоду і положенє жителїв в навіщених посухою губерніях Росії. Вони вказали, як світовий капіталїзм старає ся використати сю тяжку хвилю радянських републик, щоби повалити їх правительства. Тому правительства радянських републик звертають ся за помічю до пролетаріяту цілого світа, бо капіталїсти лише ждуть тої хвилї, щоби пролетаріят радянських републик знесилив ся, а тодї вони, як ті хижаки напали-б на него. В своїй промові один з бесїдників пригадав присутним, як в 1920 роцї не хватало в Альбертї для худоби паші і як то болюче було дивити ся на ту погибаючу худобу. А в Приволжу голодують женщини і маленькі дїти! Чи ми останемо байдужними до їх мук, до їх сліз?

Слїдуючим бесїдником була т-ка Міляр, котра говорила в анґлїйській мові. Вона спеціяльно віднеслась до женщин і сказала, що женщини можуть много помочи в сїй справі, лише треба додати більше енерґії. На тім мітінґу зібрано $466.13, котрі то гроші вложено до банку до часу, поки не відбудеть ся еще два мітінґи, на котрих має промовляти Дж. Найт, а відтак всї гроші мають бути пересланї до Центрального Комітету до Віннїпеґу.

Ми, робітники Едмонтону, взиваємо робітників і фармерів з инших місцевостий приложити своїх старань і спішити на поміч голодуючому населеню Приволжа.

За всякими інформаціями в сїй справі робітники і фармері західної Канади можуть звертати ся до комітету в Едмонтонї на низше подану адресу, як також просить ся піддержати орґанізотора, єсли такий буде висланий на провінцію.

Всїм жертводавцям щира подяка.

Й. Лутчак і П. Кочук, секр.

P. Kochuk,
12019—63 St.,
Edmonton, Alta.

P.S. — Дж. Найт відбув свої мітінґи на днях 1. і 2. листопада і загальна збірка зі всїх мітінґів представляєть ся так:

В Елен театрі на ресіти	$144.00
Дрібної колекти	91.00
В Укр. Роб. Домі	466.13
На першім мітінґу Найта	628.69
На другім	164.03
Разом	**$1,494.39**

Сї гроші вложив до банку секретар К. Берґ.

Портедж ля Прері, Ман.

На ресітові книжки т. Литвин зібрав на поміч голодуючим Приволжа від анґлїйських робітників при роботї $22.00, котрі зістали вислані до Комітету в Віннїпеґу. Попередно вислано $38.50, що разом робить $60.50.

В поквітованю попередного оголошеня зайшла помилка, бо замість $33.50, було поквітовано $33.00.

А. Демчук.

ДО РОБІТНИКІВ В ТІМІНС.

Товариші робітники!

Відділ Укр. Роб. Дому в Тімінс злучив ся разом з О.В.Ю. що до вирентованя приміщеня, де вже місяць тому назад розпочато діточу школу. До школи вчащає поважне число діточок. Також ухвалено вечері для дорослих, на котрих мають відбуватись дискусії, відчити, читанє книжок і ґазет та дискусованє над прочитаним і аритметика. Кождого четверґа вечером відбуваєть ся проба співу, яким проводить т. Шутяков.

Товариші і товаришки! Відділ платить за приміщенє не тому, щоби воно стояло порожнє, але щоби було заповнене кождого вечера. Приходьте як найчисленнійше і кличте своїх знакомих.

Г. Р.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Торонто, 15. листопада, 1921.

Східний Окружний Комітет порішив на своїм засїданю відкликати тов. Комара як орґанізатора сх. Канади. З важних причин, просимо тов. Комара щоби як найскорше приїхав до Торонта.

(Печатка). Г. Марчак, секр.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ "У. Р. В."

Адміністрація "Укр. Роб. Вістий" звертаєть ся до всїх тих товаришів, відділів У. Р. Д. і робітничих товариств, котрим була вислана лїтература для розпродажі, щоби вони постарали ся прислати за розпродані книжки гроші. Не держіть гроші в себе аж доки не розпродаєте всю лїтературу, а посилайте ту суму, яку маєте вже в своїх руках, щоби за ті гроші можна було друкувати другі брошури.

ПОШУКУЮ товаришів Івана Гринюка, з Бабина, повіт Заставна, Михайла Миська, з Звінячки, повіт Заставна, Василя Лучака, з Шипинець, повіт Кіцмань і Николу Блага. Прошу товаришів написати до мене на адресу:

Todor Bodnariuk
2710 Monroe S. W.
(97) Cleveland, Ohio

ПОШУКУЮ своїх братів Никифора і Гната Баговецьких, з села Кудринець, повіт Борщів, Галичина. Никифор перебував в Детройт, Міш., а Гнат в Форт Вилїям, Онт. Хто би про них знав або вони самі хай напишуть на слїдуючу адресу:

Iwan Bahoweeki
330 Stanely St.
(94) Winnipeg, Man.

МАРІВУКА БОДНАРЮК пошукує в дуже важній справі свого брата Ілуцу Боднарюк, родом з села Раранче, Буковина. Має знаходити ся на фармах десь коли Йорктон, Саскачеван. Хто би яро него знав або він сам хай зголосить ся на понизшу адресу:

Mrs. M. Bodnaruk
P.O. Box 202
Timmins, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі Василя Чурка і Казимира Ружицького, котрі попередно перебували в Торонто. Справа досить важна. Я відїзджаю до старого краю, тому я прошу їх щоб до 20-го с. м. писали до мене на слїдуючу адресу: Luka Tezacki, 294 Royce Ave., W. Toronto, Ont., а після двайцятого с. м. прошу писати на старокраєву адресу:

Luka Tezacki
Z. P. Ferdinandovac
Prov. Horvatia Podravina.
Jugo-Slavia.

ПОШУКУЮ брата Ґору Гуцула і товаришів Николая Костащука, Николая Стахирюка, Манолія Гаврилїцу і Ґеорґія Манелюка, з села Горошівців, повіт Заставна, Буковина. Хтоби про них знав або вони самі ней зголосять ся на адресу:

John Hucul
2459 Dauforth Ave.
(94) Hamtramck, Mich.

ПОШУКУЮ в важній справі Михайла Собковича з села Янова, коло Теребовлї, який перебував в Судбури; Николая і Настю Кляпітуру, з села Пшенець, повіт Гусятин. Никола перебував в Форт Вілїям а Настя на фармах коло Судбури. Хто би про них знав або вони самі нехай зголосять ся на адресу:

Fred Klapitura
12 Morrison St.
(98) Toronto, Ont.

МАЮ для вирентованя 4 або 2 перворядні кімнати з водою і світлом. Зголошуватись під ч. 908 Manitoba Ave.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"!

УВАГА! РОБІТНИКИ В ЕДМОНТОНІ! УВАГА!

СТОВАРИШЕНЄ У.Р.Д. І ТОВ-О САМООБРАЗОВАНЯ
відіграють
В СУБОТУ, ДНЯ 26. ЛИСТОПАДА В УКР. РОБ. ДОМІ
велику історичну драму в 5-ох діях, Б. Грінченка п. н.

"СТЕПОВИЙ ГІСТЬ"

Річ діеть ся в часах козацького повстаня за Б. Хмельницького. Штука представляє боротьбу укр. селянства з шляхтою. — Товариства докладають всїх старань, щоби штука випала як найкраще. Чистий дохід призначений на "Українські Робітничі Вісти".

ПОЧАТОК О ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ.
ЦІНИ МІСЦЬ: 75 і 50 ЦЕНТІВ.
Дітям вступ вільний.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 27. ЛИСТОПАДА, О ГОД. 8. ВЕЧЕРОМ
відбудеть ся
В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ЕДМОНТОНІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

І ОФІЦІЯЛЬНЕ ОТВОРЕНЄ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ

Товариші! Приходіть всї на се робітниче свято. Приходіть громадно і кличте своїх знакомих.

ПОЗІР! ВЕЛИКИЙ БАЗАР! ПОЗІР!

Канадійський Комітет Помочі Голодуючим Потерпівшим від Посухи в Совітській Росії.
приготовляє

ВЕЛИКИЙ БАЗАР

КОТРИЙ ВІДБУДЕТЬ СЯ В ДНЯХ 27. 28. І 29. ЛИСТОП. в Ліберті Темпл, (410 Прічард Евню).

Товариші Робітники! Поможім сїй справі як найщирійше хто чим може. На базар потрібно много річий. Весь дохід з базару піде на поміч голодуючим в Сов. Росії. Річи можна присилати і приносити до Українського Робітничого Дому в Віннїпеґу.

Купуйте також тикети на розігравку, котра відбудеть ся в день базару. Тикети продаєть ся по 25 ц. один. Трийцять тов-шок взяли не себе обовязок продавати тикети.

Марія Ярова, секретар.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
одиноку українську робітничу ґазету на еміґрації в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади виносить $2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

"NASCHA PRAWDA",
Postfach 53, Postamt 65,
WIEN VIII., AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — $2.00 на рік, 10 цнт. поодиноке число.

"MOLOT"
414 E. 9th STR. — — — — NEW YORK, N. Y.

ЗАБАВА! РОЗІГРАВКА! ПРЕДСТАВЛЕНЄ!

В СУБОТУ, ДНЯ 19. ЛИСТОПАДА, 1921.
Відділ Українського Робітничого Дому в Іст Килдонан
устроює
В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ІСТ КИЛДОНАН

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ

получену з розігравкою і одноактовою штукою, яка буде відіграна членами товариства.

ПОЧАТОК О ГОД. 8. ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ДЛЯ МУЩИН 50 ц., ДЛЯ ЖЕНЩИН 35 ц.

Хочете гарно забавитись, приходіть на забаву і кличте своїх знакомих!

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ" ЧИТАЙТЕ!

Повідомляємо наших теперішних передплатників, будучих передплатників і читачів, що передплата на "Укр. Щод. Вісти" з днем 1-го серпня, 1921 р. є знижена.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ І В КАНАДІ:

На рік	$7.00
На 6 місяців	3.75
На 3 місяці	2.00
До Европи на рік	10.00

"Українські Щоденні Вісти" — се одинока робітнича часопись в Злучених Державах, яка обороняє інтереси українських робітників на еміґрації перед нападами українських чорносотенців і шахраїв, котрі знаходять ся в Америці і Европі.

"Українські Щоденні Вісти" пишуть про робітничий рух і житє робітників по всїх кутках світа.

Кождий укр. робітник і робітниця повинні читати "Українські Щод. Вісти".

Шліть передплату на понизшу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS
502 EAST 11th STR. — — — — — — — — NEW YORK, N. Y.